

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

*
આત્મ વિકાસની ચરમ સીમાએ પહોંચવાની તાકાત
માત્ર મનુષ્યમાં છે. વિકાસની ચરમ સીમાને મનુષ્ય
પાર કરી શકે છે.
*

પુસ્તક : ૮૯

અંક : ૫

ક્રાંતિ

માર્ચ

૧૯૮૨

આત્મ સંવત ૬૬

વીર સંવત ૨૫૧૮

વીક્રમ સંવત ૨૦૪૮

અ નુ ક ં મ શિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	ભવસાગર તરવા નાવા નૌકા ૮	વ્યાખ્યા પૂ. પં. પ્રકયુક્તવિજયજી ગણી.	૪૧
(૨)	‘શ્રીમદ્ રાજચંદ્રની દષ્ટિએ સદાચાર’ એક અનુશીલન	પ્રા. ચંદાબેન વી. પંચાલી	૪૭

આ સભાના નવા આજીવન સભ્ય

✓(૧) શ્રી ભરતકુમાર મનસુખલાલ ભાવસાર-ભાવનગર

સુધારો

માસિક અંક ૪ માં રજીસ્ટ્રેશનના નં. ૩ માં ‘પ્રકાશકનું’ નામ ‘ભુલથી છપાય ગયેલ છે તે ત્યાં તેને બદલે ‘સુદ્રકનું’ નામ’ વાચવું.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની ચૂંટણી

તાજેતરમાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય-ગોવાલિયા ટેક મુખ્ય-૩૬ ની વર્ષ (૧૯૯૧-૯૪) માટેની કાર્યવાહક સમિતિની ચૂંટણી તારીખ ૯-૧-૯૨ને દિને પૂરી થઈ તારીખ ૧૮-૧-૯૨ ની વ્યવસ્થાપક સમિતિની સભામાં નવી કાર્યવાહક સમિતિની ચૂંટણીના પરિણામની જાહેરાત શ્રી આર. ડી. શાહ, ચૂંટણી અધિકારીએ કરી.

દાનવીર અને લોકપ્રિય સામાજિક કાર્યકરશ્રી દીપચંદ્રભાઈ એમ. ગાડીની સંસ્થાના બિનહરીફ પ્રમુખ ચૂંટાયેલા જાહેર થયા શેષ હોદ્દાઓમાં ચૂંટાયેલા હોદ્દાઓશ્રીની જાહેરાત નીચે મુજબ થઈ હતી.

ઉપપ્રમુખ :- શ્રી પ્રતાપભાઈ ભોગીલાલ

મંત્રી :- શ્રી ધીરજલાલ મોહનલાલ શાહ

શ્રી શ્રીકાંત સાંકરચંદ વસા

શ્રી દિનેશભાઈ કુવાડિયા

ખજાનચી શ્રી વિનોદ જે. વસા

શ્રી મહેશભાઈ બાંડીલાલ ગાંધી

તે ઉપરાંત ચૌદ સભ્યો કાર્યવાહક સમિતિના સભ્યો તરીકે ચૂંટાયેલા જાહેર થયા.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનદંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ એમ. એ., બી. ડેમ, એલ. એલ. બી.

ચારિત્રપદ

ભવસાગર તરવા

નવ નાપા નૌકા-૮

વ્યાખ્યાતા :- પૂ. પં. પ્રધ્યુમ્નાવજયજી મણી.

શ્રી નવપદ્મની એળીની આરાધના ચાલે છે, એક પછી એક દીવસ વીતે છે ને આરાધનનું ભાતુ ભરાય છે. જિનશાસનમાં આરાધનાનાં ક્રમની પાછળ પણ ચોક્કસ હેતુ છે. શ્રદ્ધા, ભાસન, રમણતા આ ક્રમ છે. સમ્યક્દર્શન એ શ્રદ્ધા સ્વરૂપ છે. જેની શ્રદ્ધા થાય તે ચીજ શ્રદ્ધાના ચરમ બીંદુએ ભાસવા લાગે, અને જે ચીજ પ્રત્યક્ષ ભાસી ગઈ હોય તે રમણતા પ્રગટે. એ રમણતાની આદિ ખરી પણ અંત નથી.

સ્વભાવમાં-સ્વરૂપમાં સ્થિરતા એ નિશ્ચય ચારિત્ર છે ‘ચારિત્રં સ્થિરતા રૂપમ્ યતં સિદ્ધેઃ સ્વપીચ્યતે’ આવા ચારિત્રને સાધ્યચારિત્ર કહ્યું છે. અને એને પ્રાપ્ત કરાવનાર તે સાધન ચારિત્ર છે. એટલે કે વ્યવહાર ચારિત્ર છે, આ વ્યવહાર ચારિત્રનાં બે ભેદ છે.

એક સર્વ વિરતિ બીજુ દેશ વિરતિ. પહેલું સાધુ ભગવંતો પાળે છે તે. અને બીજું શ્રમણો પાસક શ્રાવકો પાળે છે તે.

આ વ્યવહાર ચારિત્ર પ્રવૃત્તિ સ્વરૂપ છે જ્યારે નિશ્ચય ચારિત્ર નિવૃત્તિ સ્વરૂપ છે. આ નિવૃત્તિ સ્વરૂપ ચારિત્રને પામવા પ્રવૃત્તિ સ્વરૂપ ચારિત્ર પાળવાનું હોય છે. જે પરિજ્ઞાથી જે જાણ્યું તેને પ્રત્યાખ્યાન પરિજ્ઞાથી લજવાનું છે, આમ તો બિન જરૂરી લજીને જરૂરી મેળવવાનો હોય છે. પારકું છોડીને પોતીકું પામવાનું હોય છે. એટલે જ ચારિત્રને સ્વસુખની ઉપલોખ કહેવાય છે આ ચારિત્ર ધર્મ પ્રત્યેના અનુરાગ કેળવવા માટે જ તેની સીતેર ભેદ આરાધના કરવાની છે. (૭૦) સીતેર લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ (૭૦) સીતેર ખમાસમણા (૭૦) સીતેર સાથીયા.

આ આરાધના ચારિત્રનાં રાગને દંડ કરનાર બને છે. તે આ દિવસોમાં જ શક્ય બને છે. આપણાં આત્માનાં આવરણોને ખસેડવામાં ક્રમ, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવ, અને ભવ આ પાંચ ચીજ કારણ ભૂત છે. તેમાં કાળ તરીકે આ ચૈત્રી અને આસોની ચોળીના દિવસો સહાય ભૂત છે.

જઘન્યમાં જઘન્ય શ્રાવક જઘન્યથી પણ આ રતનત્રયીની દર્શન જ્ઞાન-ચારિત્રની આરાધના નિત્ય કરનારો હોય. પરમાત્માનાં દર્શન, વંદન, પૂજન, દ્વારા સમ્યગ્ દર્શન પદની, ગુરુ મહારાજ પાસે નમન, વંદન કરી, જ્ઞાનની પૂજા કરવા દ્વારા જ્ઞાન-પદની અને ઓછામાં ઓછું નવકારશીનું પચ્ચક્ર ખાણ કરીને કે સામાયિક કરીને ચારિત્ર પદની આરાધના કરે. પ્રભુના ધર્મની આરાધના સામાયિકથી શરૂ થાય છે. પ્રભુને કેવળજ્ઞાન તો વૈશાખ સુદી દશમે થઈ ગયું. ક્ષણવાર દેશના પણ દીધી, તો ચે તીર્થ ન સ્થપાયું, શાસન ન સ્થપાયું. શાસનતો ત્યારે જ સ્થપાયું કે જ્યારે કેઈકે વિરતધર્મને સ્વીકાર કર્યો. વિરતથી ધર્મની શરૂઆત થાય છે તે માટે પહેલા અવિરતિ ખૂંચવી જોઈએ. જેટલી અવિરતિ વધુ ખૂંચે તેટલું સમ્યગ્ દર્શન નિર્મળ સમજવું. અવિરતિને કાઢવા ને વિરતને લાવવાના સંસ્કાર શ્રાવક કુળમાંજ લાવી શકાય તેમ છે. શ્રાવકનાં કુળમાં વિરતિનીજ વાતો થતી હોય. વિરતિધર થવાની હોડ બકાતી હોય.

આ કમળની એક વાત છે. છાણી, કપડવંજ, રાધનપૂર ઝીંઝુવાડા આ બધા દીક્ષાની ખાણ જેવા ક્ષેત્ર છે. ઝીંઝુવાડાની એક વાત છે. એક નાનો ૫/૬ વર્ષની ઉંમરનો છોકરો. વિરતિ લેવાનાં દીક્ષા લેવાનાં કેવા ભાવ મનમાં સ્થીર થયા હશે! ઉંમર નાની એટલે ક્યારેક ક્યારેક રીસાય, ખાત્રા ન બેસે, ન બોલે, મોઢું ચઢાવીને ફરે, ત્યારે ત્યારે તેને ઠર બતાવવા શું કહેતાં ખમર છે? તેના માતા-પિતા કહે કે આજ જન્મવા બેસી બા નહીતર સગપણ કરી દઇશું. પેલો છોકરો તુરત પગ

પછાડતો ના....ના એમ કહીને જન્મવા બેસી જાય. તેને દીક્ષા જ લેવી હતી, તેથી સગપણ શખ્તથી પણ આટલો ઠરતો હતો. હવે તમે તમારા ધરનો વિચાર કરો. તમારા દીકરાને સગપણ શખ્તનો ઠર લાગે કે દીક્ષા શખ્તનો ઠર લાગે? શ્રાવકના કુળમાં આ સહજ હતું. શ્રાવકનો એવો મનોરથ હોય કે ધરમાં જન્મ્યો ખરો પણ ધરમાં મરીશ નહીં મરીશ તો ઉપાશ્રયમાં જ.

શ્રાવક માટે શખ્ત છે. શ્રમભ્રાપાસક પણ તે સંસારનો રક્ષિયો બનીને આજે તો વૈશ્રમભ્રાપાસક વૈશ્રમભ્રુનો અર્થ કુબેર થાય છે. કુબેરનો-ધનનો ઉપાસક બની ગયો છે.

કમસે કમ તમે વિકલ્પ તો ઉભો રાખો જેમ મેટ્રીક પછી દીકરાને કહોને કે કઈ લાઈન લેવી છે. કોમર્સ, સાયન્સ, કે આર્ટ્સ? જો જેમ વિકલ્પ છે. તેમ દીક્ષા લેવી છે કે સંસાર માંડવો છે? એમ પૂછો છો?

સલા : સહેબ અમારામાં હોય તો અમે પૂછીએ ને.

તો લાવોને. આ સાંભળી સાંભળીને શું કરવાનું છે, સંસારના મટીંગ શાસનના બનવાનું છે.

ગુરુ મહારાજને વંદન કરતાં વેદના થવી જોઈએ કે આપ તરી ગયા ને હું રહી ગયો. શ્રીપાળને છેલ્લે સુધી આ ભાવ હતા કે મને બધું મળ્યું પણ ચારિત્ર ક્યારે મળશે?

સંયમ કબહી મીલે સમનેહી પ્યારે...

શ્રાવકમાં સર્વ વિરતનાં મ.વ પૂર્વકની દેશ-વિરતિની આરાધના તો હોય જ રાત્રિ ભોજન જેવા પાપથી તો તે પરિવાર વિરમેલો જ હોય. પાપથી છૂટવા માટે મનુષ્યભવ છે. શ્રાવક કુંજને રાત્રિ ભોજન આ વિરોધભાસ છે. એવા પણ ઉત્તમ કુળ છે. કે જ્યાં જન્મેલાં બાળકો જન્મ્યાં પછીનાં છ મહિના પછી કદી રાત્રિ ભોજન કરતાં નથી.

હ મહિના સુધી સ્તનપાનની અનિવાર્યતા છે. પણ હ મહિના પછી રાત્રે પાણી સિવાય કશું જ નહીં. આ જન્મથી અજેન કુળની વાત છે. એ કુંડુંબ-માંથી દીકાઓ પણ થઈ એ કુંડુંબના બે નિયમે જહએસલાક. રાત્રિ ભોજન ત્યાગ, અણુગળ પાણી ત્યાગ. આતો સાવ સામાન્ય વાત છે. પણ આજના તમારા પરિવાર મટે આવી સામાન્ય વાતો પણ કેવી દુષ્કર લાગે છે.

ગુજરાતમાં તારંગા પાસે એક ગામ છે. ત્યાં સાંજે ઉપાશ્રયમાં પ્રતિક્રમણમાં આવે. ઉપાશ્રય ભરાય જાય. પર્યુપણમાં તમારે ત્યાં ભરાય તેમ. જોઈને અમને આશ્ચર્ય થયું. અમે પુછ્યું આજે શું છે ? બધા કહે કે આ તો અમારે રોજિંદું છે. સાંજે સૂર્યાસ્ત થાય એટલે બધાં બજાર બંધ. દિવસ છતાં વળુ કરી લેવાનું પછી શું કામ હોય. એટલા પરિષદ છે નહીં એટલે બધા પ્રતિક્રમણ કરવા આવે. સૂત્ર પણ ભણે નવા નવા સ્તવન. થેય પણ શીખે. આમ એક રાત્રિ ભોજન ત્યાગરૂપ પાપવિરતિ આવે તો તેની આંગળીએ કેટલા ઉત્તમ આચારો આવે. એક પાપવિરતિ સ્વરૂપ સામાયિકને નિયમ હોય તો કેટલો લાભ થાય.

આ સામાયિક જેવો વિરતિ ધર્મ દેવલોકમાં થઈ શકતો નથી. એટલે જ ઈર્ષ જેવા ઈર્ષ પોતાની સલામાં બેસતી વખતે “વિરતિ”ને પ્રણામ કરીને ઇન્દ્ર સલામાં બેસે. શા માટે ઇન્દ્ર મહારાજ સામાયિક કરી શકતા નથી ? ત્યાં સામાયિકના ઉપકરણો સુહૃપત્તી, કટાસણું ચરવટો નથી માટે ?

સભા : ના ના

તો શું કારણ છે ? કારણ એ છે કે અતિશય પુણ્ય હોવાનાં કારણે જેવી ઇચ્છા કરે કે તુર્ત તે પુણ્ય થાય “પુણ્યવંતને સિદ્ધિને ઇચ્છ માત્ર બિલંબ”. માનો કે ઇન્દ્ર સામાયિક લઈને બેઠાં દયાને બેસાડો પણ મન ચંચળ છે. એમાં પણ અતિ દુઃખમાં અને અતિ સુખમાં મન વધુને વધુ

ચંચળ હોય છે. નરકમાં પણ એજ દશા છે. એવા ચંચળ મનમાં ઇન્દ્રને જેવો વિકલ્પ ઉઠે તે જ ક્ષણે વૈકિય શરીરથી ત્યાં હાજર, પેલો દેવ શું કરે છે એવો વિચાર આવતા વેંત પેલો દેવ જ વાવડીમાં કીડા કરતો હોય ત્યાં પોતે પહોંચી જાય. એટલે લીધેલી સામાયિકની પ્રતિજ્ઞાને ભંગ થઈ જાય. માટે દેવલોકમાં સામાયિક થઈ શકે નહીં. શ્રાપના બંધ વિનાની ક્ષણ પણ ન મળે. અહીં મનુષ્ય ભવમાં જ તમે ધારો તો પાપ મુક્ત રહી શકો.

નવકાર મહામંત્રના અક્ષર અઠસઠ છે. એ અઠસઠના ઉલ્ટા કરો એટલે છયાસી ધાય એ અઠસઠ અક્ષરના જાપની સફળતા છયાસી અક્ષરમાં છે. એ છયાસી અક્ષરનું સૂત્ર કયું છે ?

સભા : કરેમિભંતે સૂત્ર છે.

અપાઝ કરેમિભંતે કે તમાઝ કરેમિભંતે ?

સભા : કેમ એ જુદું હોય છે ?

હા એ બન્ને જુદા. તમારા સામાયિકમાં બે ઘડીએ ૪૮ મીનીટ સામાયિક વય જુરતો આવી જાય. અમારા કરેમિભંતેમાં એ આવે જ નહીં. “જાવ જાગીવાએ” પાઠ આવે. વળી અમારો નવકાંટી શુદ્ધ પચયકખાણ આવે. તમારે આઠ કોટી આવે. એટલે સાધુ જીવનના કરેમિભંતેમાં ૮૬ અક્ષર આવે. આ કરેમિભંતેનો “ક” બે લગામાં ખૂબ પુણ્ય બેઈએ. મોહનીય કર્મને કાર્યોપશમ ધાય તોજ કરેમિભંતેનો “ક” બોલી શકાયકમળને “ક” ઘણી વાર બોલ્યાં, એમાં માત્ર જ્ઞાનાવરણીય કર્મને કાર્યોપશમ બેઈએ.

આપણે ત્યાં પુણીયા શ્રાવકનું સામાયિક જાણીતું છે. પુણીયો શ્રાવક સામાયિકમાં બેસે ને જ્યારે સજ્જન્ય સદિસાહુ અને સજ્જન્ય કઝ બોલે તે પછી તેનું ચિત્ત સિદ્ધ ભગવંતનાં ધ્યાનમાં લીન બની જાય. મોક્ષે ચિત્ત મવે તનુઃ શરીરથી સંસારમાં અને મનથી મુક્તિમાં, પ્રભુ મહાવીરે શ્રીમુખે આ

પુણીયા શ્રાવકની પ્રશંસા કરી. મગધ સમ્રાટ શ્રેણિકનાં નરક નીવારવાનાં પ્રશ્નનાં ઉત્તરમાં પ્રભુ-જીએ આઠકતરી રીતે કેવી મહત્વની વાત કરી દીધી. અહિંસા, સુપાત્રદાન, અને સામાયિક આ ત્રણ નરક નીવારવાના કારણો છે, સાધનો છે.

ચારિત્ર ધર્મની વાનગી સ્વરૂપ આ બે ઘડીનાં સામાયિકમાં સ્વાધ્યાય કરવાનો છે. નવકાર વાળી ગણવાની નથી એ તો છેલ્લો ઉપાય છે. છિન્નધ અસુહં કમ્મ', સામાઈઅ જરતી આ વારા જેમ જેમ સામાયિક કરતા જાવ તેમ તેમ અશુભ કર્મો છેદાતા જાય, એવું જે કહ્યું છે તે સ્વાધ્યાય માટે છે. આ સ્વાધ્યાય વાચના પુરુષના, પરાવર્તના, અનુ-ગ્રેક્ષા અને ધર્મકથા એમ પાંચ પ્રકારે છે. આ સ્વાધ્યાય પણ એક સાદન છે સમભાવ એ સાધ્ય છે, સ્વાધ્યાય દ્વારા પ્રાપ્ત થતા સમભાવ વડે મોક્ષ સુખનો અહીં બેઠાં અનુભવ કરી શકાય છે. પશર-રતિમાં કહ્યું છે શ્રૂયંતે જ્ઞાનતાઃ સામાયિક પ્રાવ પદ સિચ્છાઃ મત્ર સમભાવનો સહારો લેવાથી બનતા આત્માઓ સિદ્ધ થયા છે. પ્રભુની આજ્ઞા છે કે બહુસો સામાયિક કુળજ. શ્રાવકે વારં-વાર સામાયિક કરવું. પ્રતિક્રમણ માત્ર બે વાર પણ સામાયિક વારંવાર પંડિત ઓ વીરવિજયજી મહારાજે કહ્યું છે કે,

ઘડી હોય મીઠો તે એકાંતે નહીં વાર અચલ સુખ સાધતે પ્રભુની સાથે વાત કરવાનાં અવસર એટલે સામાયિક. આવું સામાયિક શ્રાવકો શાસ્ત્રનની પ્રભાવના પુર્વક કરતા હતા.

અમહાવાદના નગરશેઠની વાત છે. શાંતિદાસ શેઠનું નામ તો તમે સાંભળ્યું હશે. તેમના દીકરા લક્ષ્મીચંદ અને તેમનાં દીકરા ખુશાલચંદ અને તેમનાં દીકરા વખતચંદ શેઠ. આ વખતચંદ શેઠ નીચમીત રીતે બપોરે વામકુક્ષી કરીને મ્યાનામાં બેસી જવેરીવાડ વાઘણ પોળમાં ઉજમ ફેંની ધર્મ-શાળામાં સામાયિક કરવા જતાં. પાદખી બન્ને બાજુ ખુદલી હોય અને મ્યાનો બે બાજુ પડતાથા

બંધ હોય, કટાસણ, ચરવડો, મુહપત્તી, સાપડો વગેરે સામાયિકના ઉપકરણો રાખે અને રૂપિયાથી ભરેલો વાટવો રાખે. નગરશેઠના વંશથી નીકળી ઉજમ ફેંના ધર્મશાળાએ પહોંચે, ત્યાં સુધી યાય. કોને મેથની જેમ જ્ઞાન દેતાં જાય આ પ્રસંગનું ચીત્ર અત્યારે જવેરીવાડ વાઘણ પોળમાં અજિતનાથ ભગવાનના દહેરાસરમાં રંગમંડપની બહારની ભીતમાં છે. એક સંભારણુ છે. કોઈ વાર જાવ તો જો જો પંડિત વીરવીજય મહારાજે સામાયિક પ્રતની પૂજામાં આજ વાત કરી છે.

રાજા મંત્રીને વ્યવહારી, ઘોડા રથ હાથી શણગારી વાજિત્ર ગીત આગળ પાળા, પરશંસે પટદર્શનવાળા

શ્રાવક આ રીતે ઠઠથી ધર્મ કરણી કરે બીજાનાં હૈયે ધર્મની પ્રશંસા દ્વારા ધર્મના બીજાનું વાવે-તર કરે.

સામાયિકમાં બત્રીશ દોષ લખવાના હોય છે. આ બત્રીશ દોષ જાણવા જોઈએ શાસ્ત્રમાં પાકૃત ગાથામાં આવે છે, પણ તમારા જેવાં સરળતાથી યાદ રહે તે માટે એ બત્રીશ દોષ ગુજરાતી હુકામાં મળે છે.

દશ મનના, દશ વચનના અને બાર કાયાના એમ બત્રીશ દોષો ક્રમ સરખતાવા છે.

આ શક્ય હોય તો મોટે કરી લેવા. અથવા નોંધી લેવા. જેથી એ જાણ્યા બાદ સામાયિક દોષ રહીત થઈ શકે.

—: દુહા :—

રોપ^૧ સહીત અભિવેકથી^૨ કરે ન

અર્થ^૩ વિચાર^૪

મન ઉદવેગો^૫ જસ ઇહો,^૬ વિનય^૭

રહીત બાધાર^૮ ૧

વ્યાપાર^૯ ચિતન ફલસંદેહ^{૧૦} નિચાણુ^{૧૧}

મોહવશ

સામાયિક મનતણા ટાળો દોષ એ દશ ૨

કુવચન^૧ હુંકાર^૨ કરે, હીએ સાવણ^૩
આદેશ
લવલવતો^૪ બઢેવાઢને,^૫ હીએ આવકાર^૬
વિશેષ ૩
ગાળહીએ^૭ વળી મોહ વશ હુલારાવે^૮
લધુ ખાળ
કરતો વિકથા^૯ હાસ્યએ,^{૧૦} વચન દોષ
દશ ટાળ ૪

ચપલાસન^૧ ચીંહુ^૨ દિશિ જુએ
સાવણ^૩ કામ સંઘટ્ટ એડીગો^૪ અવિનિત^૫ પાણી
ખેસેજે ઉપકટ્ટના^૬ આળસ^૭ મોટે
મેલે^૮ આજ^૯ ખણે પાવ^{૧૦}
પર રાખે પાથ,
અતિ પ્રગટે^{૧૧} કે ગોપવે નિદા^{૧૨} સહીત
નીજ કાય ૥ ૬ ॥

ખાર દોષ એ કાયના, મન વચના થયા વીશ
સામાયિકના સવી મળી ટાળો દોષ ખત્રીશ..

શ્રાવકે એાછામાં એાછાં જે બે વ્રતો લેવાના
કહ્યા છે તેમાં (૧) પરિચલ પરિણામ વ્રત અને
(૨) આ સામાયિક વ્રત

સામાયિક વ્રતના પાલનથી તેને પ્રાણ્વતે પણ
જાગ ન થાય તેમ કરવાથી વ્રતની રક્ષા થાય છે.
ચારિત્ર ધર્મની દૃઢતાનું એક દૃષ્ટાંત ઔપપાતિક
સૂત્ર આગમમાં આવે છે, અખંડ પરિવ્રજકનાં
સત્ત્વો ચેલાની વાત છે.

શ્રી કેશી ગણધર મહારાજે જેવો ઉપકાર રાજા
પ્રદેશી ઉપર કર્યો છે તેવો જ ઉપકાર આ અખંડ
પરિવ્રજક ઉપર કર્યો છે, અખંડ ખડું સમર્થ
માંત્રિક હતાં. દેશ-વિદેશમાં ફરતા હતા માટે
પરિવ્રજક કહેવાતા. સમૃદ્ધ હતાં. કેશી ગણધર
મહારાજના પરિચયમાં આવ્યા. ધર્મોપદેશ સાંભળી

સમ્યકત્વનો સ્વીકાર કર્યો. ખાર વ્રત લીધાં. શ્રાવક
ધર્મ સાંભળે એટલે વ્રત લીધાં વીના ન રહે.
પુણ્ય હતું તેથી તેમનાં સાતસો અનુયાયી હતાં.
તે પણ ખાર વ્રત ધારી હતાં. આણું વ્રતો શુભવ્રતો.
અને શિક્ષાવર્તીનું પાલન અણિશુદ્ધ કરતા હતા,
ધર્મનો રંગ “ફાટે પણ ફીટે નહી, પડી પડેળે
ભાત” ની જેમ લાગેલો હતો, શુભવીર વિજયજી
મહારાજ કહે છે

રંગ લાગ્યો ચોળ મજા રે,
નવી જાયે ઠાઠાકણ દીઠ રે.”

આવો રંગ ધર્મનો લગાડવાનો છે. વ્રત બહાલાં
છે કે પ્રાણ બહાલાં છે. તો કહે કે વ્રત બહાલાં છે.
પ્રાણનાં ભોગે વ્રતને પાળીશું પ્રાણ તો ભવોભવ
મળશે પણ વ્રતનું પાલન તો અહીજ મળ્યું છે
એ સાતસો ચેલા એક સાથે એકગામથી ખીજે
ગામે વીચરતા હતાં. એક વખતની વાત છે ઉના-
ળાનાં દિવસો હતાં. જેઠ મહીનો, ખપોરનો સમય
ગંગા નદીના કાંઠે કાંઠે કપિલપુર નગરથી પુરિમતાલ
નગર જઈ રહ્યા હતા. સાથે પાણી રાખ્યું હતું.
થેડે ગયા પછી રસ્તો ભુલી ગયા. જ્યાં રહ્યા તો
સાથે જ. પણ મૂળ રસ્તાથી દૂર નીકળી ગયા.
ધાર્યા કરતાં સમય વધારે વીત્યો, સાથે રાખેલું
પાણી વપરાય ગયું. એક તો ઉનાળો, માથે સૂરજ
તપે, ભૂલાં પડેલાં થાક ચઢેલાં, એટલે તરસ કહે
મારૂં કામ. સામે ગંગા બે કાંઠે વહે. નીર્મળ જળ
દેખાય પણ અદત્તાદાન વિરમણ વ્રત છે, જળ છે
પણ કોઈક આવે અને આપે તો લેવાય, ભાતે ન
લેવાય. ભર ઉનાળો, ભર ખપોરે, અઠાળીઠ જંગ-
લમાં ચકલું પણ ન ફરકે તો માણસ તો ક્યાંથી
મળે. એક કવિએ ગ્રીષ્મ ઋતુનું વર્ણન સુંદર
કયું છે.

આ તાપમાં ઉભા પહાડ તેઆ જપમાં બેઠાં ઝાડ,
ચકલું એનાં ફરકે, જાણો ધોળે દીવસે ધાડ”

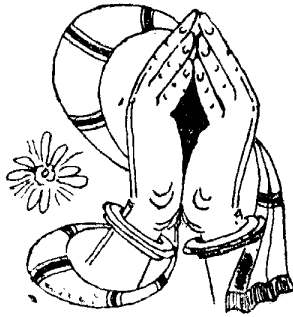
આ બાબુ આ સમયે પાણી દેનાર ન મળે તો

શું કરવું. જીવ બહાલો છે, પણ જીવ કરતાં પણ
જીવ વધારે બહાલું છે.

ધર્મ કાળે ત્યજે પ્રાણ,
ન ધર્મ પ્રાણ સંકટે

આ સાતસો શિષ્યોનો અક્ષર નિર્ધાર હતો.
પ્રાણના ભોગે પણ જીવ પાળવું છે. કોઈજ ન
મળ્યાં અને તરસ જીવલેણ લાગી એટલે બધાંએ
જ સાથે ગંગા નદીના વિશાળ તટ પર ધગધગતી
રેતીમાં ઠાંજેજ મોંજેજ જાંજેજ અપ્પાજ
વોત્તિરામિ કરી લીધું.

પ્રભુ મહાવીરને પ્રણામ કર્યા. ગુરુ અંબડને
સંભાર્યા. આત્મ સાક્ષીએ મહાવ્રત સ્વીકાર્યો અને
શુભ ભાવથી સમાધિ પૂર્વક કાળધર્મ પામી પાંચમાં
દેવલોક પ્રહલોકમાં દેવ તરીકે ઉત્પન્ન થયાં.
ચારિત્ર ધર્મની દૃઢતાનું આ કેવું જીવલેણ ઉદાહરણ
છે, વ્રતની અડગતાથી હસતાં હસતાં મોતને ભેટવું
એ જીવનની ધન્યતા છે. પ્રભુના શાસનમાં ચારિત્ર-
ધર્મ તપો ધર્મથી સંકલિત જ હોય છે. એ તપ
કેટલા પ્રકારનો તેનું લક્ષણ શું વગેરે બાબતો
અંગે અધિકાર વર્તમાન બેગ.

માનવ માત્રને સંયમની મર્યાદામાં રાખે તે જૈન ધર્મ
દુર્ગતીના આરામાંથી બહાર કાઢે તે જૈન ધર્મ.
ઇન્દ્રિયોનું દમન અને કષાયોનું શમન કરાવે તે જૈન ધર્મ
આત્મામાંથી પરમાત્મા બનાવે તે જૈન ધર્મ છે.

*

*

*

ત્રણ જગતના, ત્રણકાળના સર્વ જીવોના ઉપકારો કરતાં એક
શ્રી જિનેશ્વર પરમાત્માના ઉપકારો અનંતગુણ છે.

‘શ્રીમદ્ રાજચંદ્રની દૃષ્ટિએ સદાચાર’

એક અનુશીલન

પ્રા. ચંદાબેન વી. પંચાલી, બોટાદ

સત્ય શાશ્વત-સનાતન અને અખાધિત છે. સ્થળ કાળ બદલતા છતાં ન બદલાય અનાદિકાળથી અનંતકાળ સુધી તેજ સ્વરૂપે રહે તે સત્ય (આત્મા). એવા પરમ સત્યને પામીને, એ સત્યના જ્ઞાનની જ્યોત અવિરત, અખંડ જલતી રાખીને અનેક મહાપુરુષોએ વિશ્વનાં કલ્યાણમાં પોતાનો ફાળો આપ્યો છે. દરેક મહાપુરુષ કે સંત મહાત્માએ પોતે અનુભવેલા સત્યને જે પ્રકારનું છે. તેનો જ ઘોષ કર્યો છે. અને કાળના વહેણમાં અનેક વર્ષો વીતી જવા છતાં તે શાશ્વત સનાતન પરમ સત્ય અજોય અખાધિત રહ્યું છે. તે સમજવાને, તેને નીરખવાને હૃદયના આધ્યાત્મિક ચક્ષુઓ અને મુમુક્ષુતા જોઈએ. મુમુક્ષુતા તે છે કે સર્વ પ્રકારની મોહાસક્તિથી મૂઝાઈ એક મોક્ષને વિષે જ યતન કરવો અને તીવ્ર મુમુક્ષુતા એ છે કે અનન્ય પ્રેમે મોક્ષના માર્ગમાં ક્ષણે ક્ષણે પ્રવર્તવું. ‘આવું જેવું કવન છે તેવા પરમ કૃપાળુ શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર આર્ષ-દૃષ્ટા, દિવ્યચક્ષુધારક પરમજ્ઞાનાવતાર થયા. તેઓ લખે છે, ‘તું’ ગમે તે ધર્મ માનતો હોય તેનો મને પક્ષપાત નથી માત્ર કહેવાનું તાત્પર્ય કે જે રાહથી સંસારમળ નાશ થાય તે ભક્તિ તે ધર્મ અને તે સદાચારને તું સેવજે’ આમાં સદાચારની અર્થવ્યાપ્તિ સ્પષ્ટ થાય છે. સદાચારને સંસ્કૃત-ભાષાના આધારે વિચારીએ તો સત્યને આચરતિ - સત્યમાં જેનું આચરણ - રમણ સ્થિરતા છે. જે સત્ સ્વરૂપ આત્મામાં રમણ કરે છે તેને

આચાર તે સદાચાર છે. ખરેખર સદાચારને આ અર્થ દ્રવ્યદૃષ્ટિથી વિચારી શકાય છે. જ્ઞાની-પુરુષોની અંતરંગ અધ્યાત્મધારા આ સદાચારને સેવવો તેનું અનુભવના આધારે કથન કરે છે. અધ્યાત્મગ્રંથો આ અર્થનું પ્રતિપાદન કરે છે.

એક જ પદાર્થનાં બે સ્વરૂપ છે. એક સ્વરૂપનું આંશિક કથન કયું. બીજું સ્વરૂપ છે વ્યવહાર સદાચાર. ‘શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વચનામૃત’માં જણાવેલ ક્રમ પ્રમાણે સદાચારનું ઉદ્ભવન થયું છે. શ્રીમદ્ જી લખે છે, ‘ત્યાગના બે પ્રકાર છે, એક બાહ્ય અને બીજો આંતર, તેમાંનો બાહ્ય ત્યાગ તે આંતર ત્યાગને સહાયકારી છે. ત્યાગ સાથે વૈરાગ્ય જોડાય છે. કારણ કે વૈરાગ્ય થયે જ ત્યાગ થાય છે.’ આ જ પ્રમાણે અંતરંગ સદાચારને પુષ્ટ કરે તે બાહ્ય સદાચાર છે. ‘આત્મસિદ્ધિશાસ્ત્ર’ના પ્રારંભમાં જોઈ શકાય છે.

‘બાહ્યક્રિયામાં રાચતાં, આંતરભેદ ન કાંઈ,

જ્ઞાનમાર્ગ નિષેધતા, તેહ ક્રિયાજહ આંધ.

આવી ક્રિયાની જડતા પ્રતિભાસિત થાય છે, તો જ્ઞાનમાર્ગની સ્થિતિમાં શું બને છે તેને પ્રગટ કરતાં ‘આત્મસિદ્ધિશાસ્ત્ર’માં જ લખે છે.

‘અંધ મોક્ષ છે કલ્પના, લાખે વાણી માંહી, વર્તે મોહવેસમાં, શુષ્કજ્ઞાની તે આંહી.’

મિથ્યાબુદ્ધિથી જીવ એક માર્ગને એકાંતે પકડી

સ્વછંદે ચાલ્યો જાય છે. ત્યારે આવી સ્થિતિ સર્જાય છે. આ સંયોગોમાં સ્પષ્ટ, સુયોગ્ય, યથાર્થ સત્માર્ગની આરશ્યકતા રહે છે જે શ્રીમદ્જી સાર્વત્ર પ્રત્યક્ષ અનુભવથી સત્યમાર્ગનું નિરૂપણ કરતા જાય છે. માટે કહે છે.

‘જ્યાં જ્યાં જે જે યોગ્ય છે. તહાં સમજવું તેહ,
ત્યાં ત્યાં તે તે આચરે, આત્માથી જન એહ.’

આવું નક્કર સત્ય નિરૂપણ છતાં સરળતાની અભાવતા જોવા મળે છે. પત્રાંક ૬૪૩માં વાંચવા મળે છે. ત્યાગ, વૈરાગ્ય, ઉપશમ અને લક્ષિત મુમુક્ષુ-જીવે સહજસ્વભાવરૂપ કરી મૂક્યા વિના આત્મદશા કેમ આવે ? પણ શિથિલ પરિણામથી, પ્રમાદથી એ વાત વિસ્મૃત થઈ જાય છે

‘વચનામૃત ઋંધને દષ્ટિ સમક્ષ રાખી સદાચાર-નો ક્રમિક વિકાસ શ્રીમદ્જી આ રીતે આપે છે. સત્તરમાં વર્ષના આલેખનમાં દ્વાદશભાવનાનું કથાયિતવ્ય હૃદયગમ છે.

‘સર્વજનો ધર્મ’ સુશણ્વજાણી,

આરાધ્ય આરાધ્ય પ્રભાવ આણી

અનાંજ એકાંત સ્નાય થશે,

તેના વિના કોઈ ન બાદ્ય રહાશે.

એવી અશરણુભાવના, અનિત્યભાવના, એકત્વ-ભાવના અન્યત્વભાવના આદિ દ્વાદશ ભાવનાનું સહ-ષ્ટાંત નિરૂપણ સદાચારમાં સ્થિરતાનું ઉત્તમ નિર્મિત્ત બને છે. મોક્ષમાળા શિક્ષાપાઠ ૩૪માં પ્રહ્લચર્યનો મહિમા ગાયો છે.

પાત્ર વિના વસ્તુ ન રહે, પાત્રે આત્મિક જ્ઞાન,
પાત્ર થવા સેવો રદા, પ્રહ્લચર્ય મતિમાન.’

પ્રહ્લચર્યનો મહિમા સદાચારને પ્રેરક બને છે. અજ્ઞાનદશાને કારણે તૃણાની વિચિત્રતા જીવાત્મા સાથે કેવી જોડાઈ ગઈ છે - આ યથાર્થ નિરૂપણ

શિક્ષાપાઠ ૪૯માં અનુભવી શકાય છે. સાધક સદા-ચારી બની રહે છે. તેની પ્રથમ ભૂમિકા માટે શ્રીમદ્જીના આ વચનો સુદૃઢતાથી વિચારણીય છે. મંદ વિષયને સરળતા, સહ આજ્ઞા સુવિચાર. કરુણા કૌમળતાદિ ગુણ, પ્રથમ ભૂમિકા ધાર.

કથાયની ઉપસાંતતા, ભવનો ખેદ, સરળતા, સુવિચાર, કારણભાવ આદિ સદાચાર મુમુક્ષુમાં સહજભાવે હોય છે.

જે સાધક આત્મા અકથાયી એવા આત્મ-સ્વરૂપને આરાધવા નીકળ્યો હોય તે શું તીવ્ર-કથાયીભાવવાળો હોઈ શકે ? જે તીવ્રકથાય હોય તો માર્ગ આરાધનમાં જીવેના કાંઈક દોષ છે-માર્ગ તો પવિત્ર, શુદ્ધ અને વીતરાગપ્રણીત છે. તેમાં સંદોષતા હોઈ શકે નહિ. ‘ખિનાનયપાવે નહિ’ આ કવિતામાં સદાચારની આધારસ્તીલા નિરૂપાઈ છે. જે સંતની અધ્યાત્મકૃપા મળી જાય તો દરેક કાર્ય અધ્યાત્મને દૃઢ બનાવે છે. નહિ તો જપ-તપ-વ્રત આદિ બધું જમરૂપ બની રહે છે. માટે સ્વછેદ ત્યાગ કરી, સત્ પુરુષની દશાને ચાહક બને તો તૃપ્તાતૃપ્ત થાય અને પરમ આનંદનો અનુભવ સહજ બની શકે.

રાજજ ગામમાં લખાયેલા વીસ દોહરા સદા-ચારના માર્ગને સુસ્પષ્ટ બનાવે છે. જ્યાં સુધી જીવ પ્રભુ પ્રભુની લયમાં નિરંતર રીતે ન થાય ત્યાં સુધી માર્ગનો ઉદય થઈ શકતો નથી. સદાચારની પાંચત્રતા એવી પ્રતીત થાય કે જીવ ખોલી ઊઠે. પડી પડી તુજ પદ પંકજે, ફરી ફરી માર્ગ એ જ, સદ્ગુરુ સત સ્વરૂપ તુજ, એ દૃઢતા કરી દેજ.

આ પંક્તિનો ભાર ‘એ દૃઢતા કરી દેજ’માં રહેલો છે: સાચો સદાચાર એ કહેવાય કે પરમ સ્વરૂપ એવા નિજ પરમાત્માની દૃઢતા જેમાં હોય અને ભાવના પણ એવી ભાવે છે મારી અન્ય કોઈ માગણી નથી. ખસ - એક આત્મસ્વરૂપની ભાવના દૃઢ થાય. આ સદાચારની જેવતા જ્ઞાનીસ તો નિરંતર આરાધતા રહ્યા છે.

અધ્યાત્મની અને દેહની સુવાચ - ૨૪ વર્ષે શ્રીમદ્જી 'યમનિયમ સંયમ' - પદમાં અકંઠમાર્ગનું નિરૂપણ કરે છે. યમ-નિયમ સંયમ સાધ્યો, ત્યાગ વૈરાગ્ય વધાર્યો, વનમાં વાસ કરી, મૌનપણે આસન લગાવી આરાધના આરાધી, શાસ્ત્રના ખડનમ કન આદિ સાધનો એક વાર નહિ, અનંત વાર કર્યા પછી હજી સત્ત્વે અનુભવ થયો નહિ. ત્યારે જીવને વિચાર થાય છે કે જ્ઞાનીપુરુષના હૃદયમાં રહેલો ગુપ્ત આરાધનાનો કંઠ ખાડી રહી જાય છે. અંત-રથી વિચારતાં સાધક આત્મા તનથી, ધનથી અને સર્વસ્વથી સમર્પિત થઈ સદ્ગુરુની દશાને ઇચ્છક અને છે, આરત જગાવી કાર્યસિદ્ધિને સાધતાં સાધ્ય - સાધકભાવ જ્ઞાતા, જ્ઞેય અને જ્ઞાનની ત્રિયુટી વિલીન બની અદ્વૈત રૂપે પ્રણમી જાય છે. આત્માને આસ્વાદ બની જાય છે. અમૃતનું માત્ર પાન કરે છે, આનંદના પાન કરે છે. આનંદના, ચૈતન્યના મહાસાગરમાં મહાલે છે. આત્મા પરમાત્મારૂપે ખિરાળે છે.

સામાન્ય જીવોના વ્યવહારમાં સદાચારનો કંઠ આ રીતે પણ વણી શકાય. કર્મના વશે કોઈ દુઃખ પ્રસંગ ઘટે ત્યારે સદાચારી જીવ તે પ્રવાહમાં ન પ્રવાહીત થતાં. સાર્થકતાને સહારે તે પ્રસંગની અસારતા વિચારે છે, વિષયલોગની ક્ષણભંગુરતા, તેને સ્વ-વિચારના પ્રદેશમાં લઈ જાય છે. ત્યાં વૈરાગ્યભાવની ઉત્પત્તિમાં નિમિત્ત બને છે. વૈરાગ્ય-ભાવની દૃઢતા જીવને સદાચારના માર્ગે દોરી જાય છે. જીવને સત્સંગ, સદ્ગુરુનો આશ્રય પસંદ પડે છે-પછી તત્ત્વજ્ઞાનના, શાસનના વાંચન, વિચાર, મનન, ચિંતન, નિદિધ્યાસન પ્રતિ અભિમુખ થાય છે-વૈરાગ્યની દૃઢતા વિશેષ સ્થિર થાય છે. ચિત્ત વધુને વધુ નિર્મળ બને છે-વિચારબળ સુદૃઢ બને છે ત્યારે જીવનો આલિંગ્ય વળાંક લે છે તેને નિરંતર તત્ત્વવિચારનાં અખંડ અભ્યાસમાં રસ પડે છે, પરિણામે ચિત્ત સ્થૈર્ય થાય છે. ત્યારે અધ્યાત્મના અકંઠમાં ઉદ્ધમશીલ બની સહજભાવે આત્મ-અનુભવને પામે છે. અનુકંમે આત્મા શાશ્વત

પરમપદ મોક્ષનો માણિગર બને છે, આ અકંઠ-માર્ગની સ્થિતિ છે. આ સદાચારનું સોપાન છે,

શ્રીમદ્જીની જન્મભૂમિ વવાણિયામાં લગભગ ૧૯૫૩, ૩૦ વર્ષે લખાયેલા અપૂર્વ પદની આરાધના પદમાં સદાચારનો શુદ્ધ ભાવ પ્રગટ થયો છે. આ શુદ્ધભાવ સદાચારની આધારશીલા છે. જીવ બાહ્ય-આભ્યંતર નિઃશય થવાની ભાવના ભાવે છે. દેહ દષ્ટિ વિસરી જાય છે માત્ર આત્મદષ્ટિ પ્રધાન પણે જીવનમાં બની રહે છે દર્શનમોહ નષ્ટ થતાં આત્મબોધનો ભાતુ ઉદિત થાય છે. સદાચારનો અનુભવ થાય છે. જડ અને ચેતન શાશ્વત તત્ત્વોનું સ્વભાવિક દર્શન અનુભવાય છે પછી ચરિત્રમોહ પ્રક્ષીણતાને કંઠ પ્રારંભાય છે અપૂર્વ અવસર-મહાપદની ચાર કડીથી ૧૩ કડી સુધી સદાચારની સુચરિત્રસ્થિતિ યથાર્થસ્વરૂપે સત્યસ્વરૂપે અધ્યાત્મકંઠે આલેખાઈ છે. બાહ્ય ઉપસર્ગ ગમે તેટલા આવી પડે તેપણ શુદ્ધ આત્મસ્થિરતાને અંત આવી શકે તેમ નથી. જે યોગ પ્રવર્તન છે તે અતે તો નિજ સ્વરૂપની લીનતા થતાં પરિણ-મશે. શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપે, આગળના કંઠે ક્ષપક-શ્રેણીનું આરંભન કરી

શુદ્ધ નિરંજન ચૈતન્યમૂર્તિ અનન્યમય
અગુરુ લઘુ અમૂર્ત, સહજ પદ રૂપને

આ અવસ્થાની પ્રાપ્તિ તે સદાચારના સાચા સ્વરૂપને અખંડ અપૂર્વ આરાધનાકંઠ છે શ્રીમદ્જીની દષ્ટિએ આ સદાચારનું અંતરંગ સ્પર્શનું સ્વરૂપ છે.

મહાત્મા ગાંધીજીના મન પર શ્રીમદ્જીની આંતર-બાહ્ય સદાચારની ઊંડી છાપ હતી. ગાંધી-જીના શબ્દોમાં કહીએ કે તેમના લખાણોની એક અસાધારણતા એ છે કે પોતે જ અનુભવ્યું તે જ લખ્યું છે તેમાં ક્યાંય કૃત્રિમતા નથી... તેમના લખાણોમાં સત નીતરી રહ્યું છે. વૈરાગ્યવગની

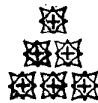
કવિ (શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર)ની હતી. આ પુરુષે ધાર્મિક પાળતમાં મારું હૃદય જીતી લીધું, અને હજી સુધી કોઈ પણ માણસે મારા હૃદય પર તેવો પ્રભાવ પાડ્યો નથી. મેં જીજ્ઞેસ્થને કહ્યું છે કે મારું આંતરિક જીવન ઘડવામાં કવિ સાથે રસિકન અને ટોદસટોયનો ફાળો છે. પણ કવિની અસર મારા ઉપર વધુ ઊંડી છે, કારણ કે હું કવિના પ્રત્યક્ષ ગાઠ પરિચય અને સહવાસમાં આવ્યો હતો. નૂતન ભારતના નવસર્જનના પાયોમાં શ્રીમદ્જીના આધ્યાત્મિક જ્ઞાન અને સદાચારની વિચારધારાનું અપૂર્વ પ્રદાન છે.

સમાપન કરતાં કૃપાળુદેવ શ્રીમદ્જીના આ વચનોને સ્મરીએ... ‘બીજું’ કાંઈ શોધ મા. માત્ર એક સત્પુરુષને શોધીને તેના ચરણકમળમાં સર્વ-

ભાવ અપાળું કરી દઈ વર્ત્યોજા. પછી જો મોક્ષ ન મળે તો મારી પાસેથી લેજો.’

સત્પુરુષ એ જ કે નિરાદિન જેને આત્માને ઉપયોગ છે, શાસ્ત્રમાં નથી અને સાંભળ્યામાં નથી. છતાં અનુભવમાં આવે તેવું જેનું કથન છે. અંતરંગ સ્પૃહા નથી એવી જેની ગુપ્ત આચરણ છે. બાકી કંઈ કહ્યું જાય તેમ નથી. અને આમ કર્યા વિના તારો કોઈ કાળો છૂટકો થવાર નથી. તું આ અનુભવવચન પ્રામાણિક ગણુ.

એક સત્પુરુષને રાજી કરવામાં, તેની સર્વ ઇચ્છાને પ્રશંસવામાં, તે જ સત્ય માનવામાં આખી જિંદગી ગઈ તો ઉત્કૃષ્ટમાં ઉત્કૃષ્ટ પંદરભવે અવશ્ય મોક્ષ જશ.

શો કાં જ લિ

શેઠશ્રી અનોપચંદલાઈ માનચંદ શાહ (ઉ. વર્ષ ૧૯) તા. ૩-૩-૯૨ ના રોજ ભાવનગર પકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી મહાલક્ષ્મી ન્યુમેટીક ફલોર મીલના સંચાલક હતા. તેઓશ્રી આગેવાન શીપએકર હતા. તેઓશ્રી આ સભાના પ્રેટ્રન સભ્ય અને ઉપ પ્રમુખશ્રી હતા. સભાના કામકાજમાં સારો રસ લેતા હતા અને ઉપયોગી સલાહ સુચનો આપતા હતા. સભાએ એક સંનિષ્ઠ કાર્યકર ગુમાવ્યા છે, અને તેઓશ્રીની જોડ પૂરી શકાય તેમ નથી.

તેઓશ્રી જૈન સમાજના અગ્રેસર કાર્યકર હતા. ભાવનગર પાંજરાપોળના પ્રમુખશ્રી હતા. તેઓશ્રીએ અનેક સંસ્થાઓની તન મન અને ધનથી ઉત્તમ સેવા કરી છે. અને શુભ પુણ્ય ઉપાજન કરી ગયા છે. તેઓશ્રી ઉદારહીલના દાતા હતા. તેઓશ્રી ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને ભલનસાર સ્વભાવના હતા.

તેમના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ દુઃખમાં અમે સમવેદના પ્રગટ કરીએ છીએ. તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાન્તિ મળે તેવી પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

સ મ ય ા ર

“ સરસ્વતી સદન ” નો ઉદ્ઘાટન સમારોહ

પરમ પૂજ્ય સૌમ્યભૂતિ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયદેવસૂરીશ્વરજી મહારાજ, પરમ પૂજ્ય સમર્થ વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયદેવચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ, પરમ પૂજ્ય સુમધુર વક્તા પંન્યાસ શ્રી પ્રદ્યુમ્નવિજયજી મહારાજ આદિ સાધુ ભગવંતોની શુભ નિશ્રામાં, જંગમ તીર્થ સ્વરૂપ પૂજ્યપાદ ઉપાધ્યાયજી શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ સાહેબના જન્મસ્થળ કનોડા ગામે જ્ઞાનભક્તિના સ્મારકરૂપ શ્રી કે. એલ. શેઠ પરિવાર પ્રેરિત ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી સરસ્વતી મંદિરનો ઉદ્ઘાટન સમારોહ તા. ૨૩-૨-૯૨ ને રવિવારના રોજ જ્ઞાનદાર રીતે ઉજવવામાં આવ્યો હતો.

તા. ૨૨ ૨-૯૨ ને શનિવારના રોજ સવારે ૯-૩૦ કલાકે પ્રાતઃસ્મરણીય પરમાત્માની ભગ્યા-તિભવ્ય રથયાત્રા કાઢવામાં આવી હતી. રથયાત્રામાં ગજરાજ ઉપર ‘અધ્યાત્મસાર’નું બહુમાન, રાજકોટની રાસમંડલી, સાણંદના ઢોલી, શણગારેલાં ગાદા, તેમજ હથોડીઓ આપવામાં આવી હતી.

પૂજ્યપાદ ઉપાધ્યાયજી મહારાજના ગ્રંથોના પ્રદર્શનનું તથા પૂજ્ય ઉપાધ્યાયજી મહારાજના જીવન પ્રસંગોની સુંદર ૩ રંગોળીનું ૪૫ આગમના (૨૪ તીર્થ) પરમાત્માના જ્ઞાનવૃક્ષ સહિતના છોડનું ઉદ્ઘાટન કરેલ હતું. પૂજ્યપાદ ઉપાધ્યાયજી મહારાજના ગ્રંથો ઉપરના વિવેચનના ગ્રંથનું ‘નવપદનાં પ્રવચનો’ પુસ્તકનું તેમજ ‘યશોવન્દના’ પુસ્તિકાનું વિમોચન કરવામાં આવ્યું હતું.

તા. ૨૩-૨-૯૨ ને રવિવારના સવારે પ્રભુજીનો ભવ્ય સ્નાત્ર મહોત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો હતો. સંક્ષિપ્ત નવઅઢાદિ પૂજન કરવામાં આવેલ હતું. શ્રી કે. એલ. શેઠ પરિવારના હસ્તે ‘સરસ્વતી સદન’નું ઉદ્ઘાટન કરવામાં આવ્યું હતું. શુભ મુહૂર્તે શ્રી સરસ્વતી દેવી તથા પૂજ્યપાદ ઉપાધ્યાયજી શ્રી યશોવિજયજી મહારાજના ઉત્કૃષ્ટ શિલાપટ્ટની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી હતી.

“ જૈન’ જયતિ શાસનમ્ ”

“જૈનો” ના પ્રમુખપદે ડૉ. મણિભાઈ મહેતા

જૈન સેન્ટર ઓફ સધર્ન કેલિફોર્નિયાના ભૂતપૂર્વ પ્રમુખ ડૉ. મણિભાઈ મહેતાની અમેરિકાના તમામ જૈન સેન્ટરોના ફેડરેશન “જૈનો” ના ઉપપ્રમુખ તરીકે વરણી થઈ છે. તેઓ અમેરિકાના વેસ્ટ કોસ્ટ (પશ્ચિમ કિનારો) માં આવેલા આઠ જૈન સેન્ટરોના ડૉ. આદીનેટર તરીકે કામ કરશે.

માર્ચ-૯૨]

[૫૨]

અત્યારે ન્યૂયૉર્ક પછીના અમેરિકાના સૌથી મોટા શહેર લોસ એન્જલિસના બ્યુમેના પાર્ક વિસ્તારમાં સાઠા ત્રણ કરોડના ખર્ચે અગિયાર હજાર ચોરસ ફીટનું બાંધકામ ધરાવતું જૈન સેન્ટર અનેકવિધ પ્રવૃત્તિઓ કરી રહ્યું છે. અહીં જૈન દેરાસરમાં ખાસ ભારતથી તૈયાર કરાવીને શિલ્પ-સ્થાપત્યયુક્ત કોતરણી મૂકવામાં આવી છે. ભગવાનની ત્રણ મૂર્તિઓ સાથે એક બાળુ શ્રી ઘંટાકણ્વી વીર અને બીજી બાળુ શ્રી પદ્માવતી દેવીની મૂર્તિઓ બિરાજમાન કરવામાં આવી છે. દેરાસર ઉપરાંત વિશાળ વ્યાખ્યાન-ખંડ, સ્વાધ્યાય-ખંડ, પુસ્તકાલય, પૂજા-ખંડ અને મોટા હાઇનીંગ એરિયાનો સમાવેશ થાય છે. અહીંની પાઠશાળામાં એકસો વિદ્યાર્થીઓ નિયમિતપણે દર અઠવારિયે જૈનધર્મ અને ગુજરાતી ભાષાને અભ્યાસ કરે છે, જ્યારે વડીલો માટેના ધાર્મિક કલાસમાં પચાસ જેટલી વ્યક્તિઓ ધર્મઅભ્યાસ કરે છે. અહીંનું જૈન યુથ એસોસિએશન દર વર્ષે યુવાનો માટે કેમ્પ અને ઇતર પ્રવૃત્તિઓ યોજે છે. જ્યારે મહિલા મંડળ દ્વારા પૂજા, આયબિલ વગેરે ધર્મક્રિયાનું આયોજન કરવામાં આવે છે. હાલમાં શ્રી નવનીતભાઈ શાહ આ સેન્ટરનું પ્રમુખસ્થાન શોભાવે છે.

શ્રી શ્રેયસ જૈન મિત્ર મંડળ ભાવનગરનો શાનદાર પારિતોષિક સમારંભ

તારીખ ૨ ફેબ્રુઆરી ૧૯૯૨ ને રવિવાર ને સાંજના ૪ કલાકે ટાઉનહોલમાં શ્રેયસ જૈન મિત્ર મંડળ ભાવનગરના ઉપક્રમે જૈન સમાજના તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓ માટેના પારિતોષિક સમારંભ શાનદાર રીતે યોજાઈ ગયો. આ સમારંભના પ્રમુખસ્થાને મુખ્યમંત્રી શ્રેષ્ઠિરત્ન અને મહાન દાનવીર શ્રી દીપચંદ્રભાઈ ગાડી તેમજ અતિથિવિશેષ પદે મૂળ ભાવનગરના મુખ્ય સ્થિત શ્રેષ્ઠિવર્ષ, ઉદ્યોગ-પતિ અને પદ્મશ્રી મહીપતરાય જે. શાહ પધારેલ. આ ઉપરાંત આ સમારંભને ભવ્ય બનાવવા સર્વશ્રી નિરંજનભાઈ મહેતા, બાળુભાઈ ગાંધી, શશિકાન્ત ઝવેરી, વસનતજીભાઈ વસંતરાય ગાંધી, શેઠશ્રી મનમોહનભાઈ તંબોળી. શ્રી ખાંતિભાઈ શાહ તથા શેઠશ્રી શાંતિભાઈ શાહ આત્રિકાવાળા (વ. અનેક મહાનુભાવો ઉપસ્થિત રહ્યા હતા

શ્રેણી ૫ થી ૮ ના તેજસ્વી તારલાઓને વિવિધ ઇનામે પદ્મશ્રી મહીપતરાય ગાહના વરદ હસ્તે અને શ્રેણી ૯ થી ગ્રેન્યુએટ, ડોક્ટર, એન્જનીયર અને સી. એ. સુધીના વિદ્યાર્થી ઝગ-હળતા સીતારાઓને પ્રમુખશ્રી દીપચંદ્રભાઈ ગાડીના મંગળ હસ્તે પારિતોષિક રૂપે એનાયત થયેલ.

શ્રેણી ૧૦ માં ૮૨ ટકા માર્ક્સ સાથે ઉર્તાણુ થનાર સચિન ભાવસારને શીલ્ડ ચાંદીનો મેડલ અને પારિતોષીક પ્રમુખશ્રીના વરદ હસ્તે એનાયત થયેલ. શ્રેણી ૧૨ ના શ્રેષ્ઠ તેજસ્વી વિદ્યાર્થી શ્રી તેજસ મહેશકુમાર વોરાને શીલ્ડ, ચાંદીનો મેડલ અને પુરસ્કાર અતિથિવિશેષશ્રીના વરદ હસ્તે એનાયત થયેલ રાણપુરા વિપુલને પણ ચાંદીનો મેડલ એનાયત થયેલ

સમગ્ર સમારંભનું સફળ સંચાલન શ્રી નવીનભાઈ કામદાર અને શ્રી મનુભાઈ શેઠે કરેલ હતું

❖ શ્રી નવ સ્મરણ કંઈ રીતે થાય ? ❖

- (૧) નવકાર-મંત્રનું સ્મરણ કરતી વખતે પંચ પરમેષ્ઠી અથવા નવપદનો આકાર આંખ આગળ રાખવો.
- (૨) ઉવસગ્મહરનો પાઠ કરવાના સમયે શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથને યાદ કરવા.
- (૩) સ્તૂતિકર ગણતા શાંતિનાથ ભગવાનનું સ્મરણ કરવું.
- (૪) વિજય મુહૂર્તના સ્મરણ સમયે એકસો સિતોર જિનનો મંત્ર આંખ સામે રાખવો.
- (૫) નમિહિણના પાઠ વખતે ચિંતામણી પાર્શ્વનાથને યાદ કરવા.
- (૬) અજિત શાંતિ ગણતી વખતે શ્રી અજિતનાથ અને શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુનું સ્મરણ કરવું.
- (૭) ભક્તામર ગણતા શ્રી આદિનાથ પ્રભુની પ્રતિમાનું ખાસ ધ્યાન ધરવું.
- (૮) કલ્યાણ મંદિરના સ્મરણ સમયે પાર્શ્વનાથ-પ્રભુને સંભારવા.
- (૯) બૃહત્શાંતિના પાઠ સમયે ચોવીશે ચોવીશ જિનની પ્રભુ-પ્રતિમાઓ નજર સમક્ષ યાદ કરવી.

શ્રી નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સન્દોહનું પ્રકાશન

શ્રી નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સન્દોહનું મુનિશ્રી ચરણવિજયજી મહારાજ સાહેબ દ્વારા સંપાદન કરાવી વિ. સં, ૧૯૯૨માં આ સભા તંદ્રથી પ્રકાશન કરવામાં આવ્યું હતું. સુંદર-સુધક સ્પષ્ટ દેવનાગરી લિપિમાં પ્રિન્ટ હોવાથી સમગ્ર ભારતમાંથી તેની માંગણી આવતા તેનું પુનઃપ્રદ્રવ્ય કરીને પ્રગટ કરેલ છે. મજબુત પ્લાસ્ટીક કવર સહીતની આ સુંદર પુસ્તિકા દરેક જૈનના ઘરમાં વસાવવા જેવી છે. કિંમત રૂા. ૭-૦૦ છે. પચાસ કે વધારે પુસ્તિકા ખરીદનારને ૨૦ ટકા કમીશન આપવામાં આવશે.

આ પુસ્તિકા દેવનાગરી લિપિમાં પ્રિન્ટ કરેલ હોવાથી પૂ. સાધુ ભગવંતો, પૂ. સાધ્વીજી મહારાજો તથા રાજસ્થાન, મારવાડ, તેમજ દક્ષિણ વગેરે દેશોમાં નિવાસ કરનારા સાધ્મિક ભાઈઓ અને બહેનો માટે ખૂબ જ ઉપયોગી છે.

ધર્મપ્રભાવના કરવા માટે ઉત્તમ પુસ્તિકા છે.

— : વધુ વિગત માટે લખો :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ખારગેઈટ, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧.

Atmanand Prakash

Regd. No. GBV. 31

દરેક લાયઝેરી તથા ઘરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગ્રંથો

* તારીખ ૧-૬-૮૭ થી નીચે મુજબ રહેશે. *

સંસ્કૃત ગ્રંથો	કીંમત	ગુજરાતી ગ્રંથો	કીંમત
ત્રિશષ્ઠી શલાકા પુરુષચરિતમ્		શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ ભો	૧૫-૦૦
મહાકાવ્યમ્ પર્વ ૨-૩-૪		શ્રી કથારત્ન કાષ્ઠ ભાગ ૧ ભો	૩૦-૦૦
પુસ્તકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૫૦-૦૦	શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૫-૦૦
ત્રિશષ્ઠી શલાકા પુરુષચરિતમ્		શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સ.થે	
મહાકાવ્યમ્ પર્વ ૨-૩-૪		લે. સ્વ. પૂ. આ. શ્રી વિ. કસ્તૂરસૂરીશ્વરજી	૪૦-૦૦
પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૫૦-૦૦	શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧	૨૫-૦૦
દ્વાદશાર્ન નયચક્રમ્ ભાગ ૧ ભો	૮૦-૦૦	" " ભાગ,, ૨	૪૦-૦૦
દ્વાદશાર્ન નયચક્રમ્ ભાગ ૨ ભો	૮૦-૦૦	શ્રી નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર	૭-૦૦
દ્વાદશાર્ન નયચક્રમ્ ભાગ ૩ ભો	૮૦-૦૦	શ્રી શંત્રુજય ગિરિરાજ દર્શન	૧૦ ૦૦
સ્ત્રી નિર્માણ કેવલીભુક્તિ પ્રકરણ મૂળ	૨૫ ૦૦	વૈરાગ્ય ઝરણા	૩-૦૦
જિનદંત વ્યાખ્યાન	૧૫ ૦૦	ઉપદેશમાળા ભાષાંતર	૩૦-૦૦
શ્રી સાધુ સાધ્વી યોગ્ય આવશ્યક		ધર્મ કૌશલ્ય	૫-૦૦
ક્રિયાસૂત્ર પ્રતાકારે	૨૦-૦૦	પૂ. આગમ પ્રભાકર પુણ્યાવજયજી	
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૫૦-૦૦	શ્રદ્ધાંજલિ વિશેષાંક : પાકુ બાઈન્ડી ગ	૧૦-૦૦
ગુજરાતી ગ્રંથો	કીંમત	આત્મવિશુદ્ધિ	૮-૦૦
શ્રી શ્રીપાળરાજનો રાસ	૪૦-૦૦	જૈન દર્શન મીમાંસા	૫-૦૦
શ્રી જાણ્યુ' અને જોયુ'	૫-૦૦	હું અને મારી બા	૫-૦૦
		જંબુસ્વામી ચરિત્ર	૧૨-૦૦

લખો :- શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારગેઘટ, બાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, બાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, બાવનગર.